

9. PERHOSKOKOELMAN LAATIMINEN

Kokoelma

Perhoskokoelman voi laatia oman mielensä mukaisesti. Yleensä perhosharrastajat laativat kokoelmansa siten, että jokaiselle lajille on varattu perhoslaatikkoon tietynkokoinen tila. Kunkin lajin kohdalla laitetaan nimietiketti etikettineuloilla kiinnitettynä.

Suomessa kerätään yleisesti koko maan perhoslajistoa. Silti harrastuksen alkuvaiheessa voi olla järkevää varata tilaa vain omalla lähialueella esiintyville lajeille, muuten kokoelma näyttää pitkään kovin harvalta. Harvinaisille tai vain tietyissä paikoissa esiintyville lajeille voi muutenkin varata vähemmän tilaa. Lajeille, joiden ulkonäkö muuntelee runsaasti, on myös syytä jättää keskimääräistä enemmän tilaa. Useimmat harrastajat varaavat kokoelmasta tilaa erikseen koiraille ja naaraille. Erityisesti tämä on tarpeen lajeissa, joissa sukupuolet ovat erinäköisiä.

Kokoelmaa varten täytyy ajan myötä hankkia perhoskaappi tai –kaapisto, johon voi järjestää tilat vaikka loppuelämänsä varten kerättäville perhosilleen. Kaapistot ovat usein hintavia ja tilaa vieviä, joten suin päin ei kannata sellaista mennä hankkimaan. Väliaikaisesti perhosia voi varastoida varastolaatikkoihin, jotka ovat käteviä myös matkalle lähdettäessä.

Tuholaiset

Kokoelman kerääjien on syytä aina muistaa myös kokoelmatuholaisten olemassaolo. Tuholaiset syövät kuivunutta eläinmateriaalia ja hyönteiskokoelmat ovat niille oikea paratiisi. Tuholaisia on luontaisesti lähes aina ihmisasumuksissa ja kokoelmaan asti löytäneet havaitsee siitä, että perhosen ruumiin alapuolella on pieni purukasa itse tuholaisen syödessä perhosen ruumista. Jos tuholaiset saavat mellastaa kokoelmassa riittävän kauan, jää laatikkoon jäljelle pelkät siivet ja neulat. Tuholaisia varten on olemassa kokoelmamyrkyjä, mutta hyvä konsti on pakastaa laatikko muutamaksi päiväksi. Jos tuholaisista ei tunnu pääsevän eroon, kannattaa harkita myrkyjen hankkimista, sillä jatkuvat pakastamisesta johtuvat lämpötilan- ja kosteudenvaihtelut ovat haitallisia kuivatuille perhosnäytteille. Pahoja tuholaisia ovat mm. riesakuoriainen, museokuoriainen, ihrakuoriaiset ja jäytiäiset.

Perhosten nimistö

Viimeistään perhoskokoelmaa järjestäessä törmää kysymykseen, käyttääkö perhosista tieteellisiä nimiä, suomenkielisiä nimiä vai molempia. Lähes kaikilla Suomesta tavatuilla suurperhosilla on suomenkielinen nimi, samoin joillakin pikkuperhosilla. Silti tieteellisen nimistön opetteleminen on lähes välttämätöntä. Tieteellisten nimien käytön merkittävin etu on se, että ne ovat kansainvälisesti yhteisiä nimiä. Näin ollen vieraskielisen kirjallisuuden käyttäminen helpottuu ja kanssakäyminen ulkomaalaisten harrastajien ja tutkijoiden kanssa on mahdollista. Kotimaisten harrastajien kesken voi tilanteesta riippuen käyttää joustavasti joko suomenkielisiä tai tieteellisiä nimiä.